

*Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!*

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy  
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 23/03/2023*

\*\*\*\*\*

## **NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1196**

### **“THỌ TRÌ, ĐỌC TỤNG, VÌ NGƯỜI DIỄN NÓI”**

Nếu chúng ta cho rằng, hàng ngày chúng ta tụng Kinh là chúng ta đang thọ trì, đọc tụng thì chúng ta đã hiểu sai. “*Thọ trì*” là chúng ta gìn giữ, triệt để làm theo những lời giáo huấn của Phật. Phật dạy chúng ta những việc nên làm thì chúng ta cố gắng làm, những việc không được làm thì chúng ta nhất định không làm! Chúng ta đọc “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, chúng ta triệt để làm theo những lời trên Kinh đã dạy đó là chúng ta đang thọ trì.

Hòa Thượng nói: “*Trên Kinh Phật dạy chúng ta phương pháp tu học là: “Thọ trì, đọc tụng, vì người diễn nói”. Cả đời chúng ta tuân theo một bộ Kinh, y theo phương pháp, lý luận, triệt để làm theo bộ Kinh đó thì gọi là thọ trì*”. Chúng ta đọc Kinh nhưng chúng ta vẫn đề tập khí, phiền não dấy khởi mà chúng ta không phản tỉnh vậy thì chúng ta chưa phải là người chân thật học Phật.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đọc Kinh, chúng ta hiểu nghĩa lý, chúng ta đem nghĩa lý trên Kinh dạy biến thành tư tưởng, hành vi của chính mình, thân tâm chúng ta không rời Kinh giáo thì đây gọi là đọc tụng*”. Chúng ta có tâm bệnh nặng là chúng ta thích nói nhưng chúng ta không thích làm. Phật Bồ Tát chỉ nói những điều các Ngài đã làm và làm một cách triệt để những việc các Ngài đã nói. Chúng ta chỉ nói mà không làm hoặc chúng ta làm nhưng chúng ta làm sai thì chúng sanh sẽ không tâm phục, khẩu phục. Chúng ta biến tư tưởng, hành của Phật thành tư tưởng, hành vi của chính mình vậy thì chúng sanh cũng sẽ kính phục chúng ta.

Phật Bồ Tát tiếp độ chúng sanh không có chướng ngại vì: Thứ nhất, tự thân các Ngài đã làm ra biểu pháp, lời nói, hành động của các Ngài đều là tấm gương cho chúng sanh. Thứ hai, các Ngài có trí tuệ nên các Ngài quan sát được căn cơ của chúng sinh. Chúng ta có chướng ngại vì chúng ta phan duyên, cưỡng cầu. Chúng ta muốn người khác phải làm theo ý của mình. Một ngày chúng ta đọc nhiều bộ Kinh thì chúng ta cũng đã tinh tấn nhưng điều

quan trọng là chúng ta phải dụng tâm. Nếu chúng ta cho rằng chúng ta đã đọc được mười bộ Kinh thì chúng ta tinh tấn hơn người khác, chúng ta có nhiều công đức vậy thì chúng ta đã sai rồi!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đọc tụng Kinh điển mà chúng ta không hiểu nghĩa lý, không thể thực tiễn trong đời sống thường ngày thì đây không phải là đọc tụng. Khi chúng ta đọc Kinh, chúng ta không có vọng niệm, không đọc sai chữ thì đây gọi là công phu. Chúng ta đọc tụng Kinh mục đích không phải để ghi nhớ mà là để phá trừ vọng niệm”**. Từ khi chúng ta đọc bài khai Kinh đến khi chúng ta hồi hướng thì tâm chúng ta phải thanh tịnh, không vọng tưởng. Chúng ta đọc từng lời rõ ràng, chúng ta không cố gắng hiểu nghĩa lý trên Kinh, không đọc sót chữ, đọc sai chữ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đọc Kinh là để diệt vọng tưởng chứ không phải là để nhớ. Chúng ta không đọc Kinh thì chúng ta sẽ khởi vọng niệm. Mục đích của đọc Kinh là “lìa vọng, chứng chân”**. “Lìa vọng” là lìa xa vọng tưởng. “Chứng chân” là trở về với tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: **“Vì người diễn nói” là chúng ta đem giáo huấn của Phật thực tiễn trong cuộc sống hàng ngày, niệm niệm vì chúng sanh. Chúng ta vì người diễn nói thì không những chúng ta rộng kết thiện duyên với chúng sanh mà chúng ta còn mở rộng bi nguyện của Phật A Di Đà. Phật A Di Đà phổ nhiếp, rộng độ chúng sanh thì chúng ta cũng phải tận tâm tận thực thực tiễn đại nguyện của Phật Di Đà, đây cũng chính là thực tiễn đại nguyện của chính mình”**. Chúng ta nói mà không làm thì đó là chúng ta “nói phét”. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta dạy người bỏ thí nhưng chúng ta thì vào càng nhiều càng tốt!”**. Trước đây Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì phước báu của chúng ta phải bằng với phước báu của Phật A Di Đà”**. Chúng ta đem đại nguyện của Phật A Di Đà phổ nhiếp, rộng độ, hoàn toàn vì chúng sanh lo nghĩ, không vì mình thì phước báu của chúng ta bằng phước báu của Phật A Di Đà.

Hòa Thượng nói: **“Ý nghĩa của “vì người diễn nói” rất rộng lớn, không phải là chúng ta đứng trên bục giảng nói mà là chúng ta có tâm làm lợi ích chúng sanh mọi lúc, mọi nơi. Chúng ta giới thiệu pháp môn này với tất cả chúng sanh, chúng ta khuyên nhủ chúng sanh niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ thì đây chính là vì người diễn nói, đây chính là phổ độ chúng sanh”**. Trong đời sống thường ngày, chúng ta phải mang tâm đại từ bi của Phật A Di Đà để phổ độ, nhiếp hóa chúng sanh. Chúng ta không đợi đến khi nào chúng ta vãng sanh, chúng ta thành Phật thì chúng ta mới dụng tâm của Phật. Từ khi chúng ta phát tâm

học Phật, niệm Phật thì chúng ta phải vận dụng tư tưởng, việc làm của Phật vào đời sống của chúng ta. Chúng ta muốn khuyên người thì chúng ta phải có trí tuệ.

Hôm trước, có một người đến thăm tôi, anh là người có địa vị trong xã hội, anh cũng nghiên cứu rất nhiều pháp môn khác nhau. Anh nói, anh rất ngạc nhiên vì những việc làm của tôi và từ đó, anh nhận thấy pháp môn niệm Phật là pháp môn là thù thắng nhất. Tôi không khuyên anh niệm Phật nhưng vì anh cảm động trước khởi tâm động niệm, việc làm của tôi nên anh cũng niệm Phật. Chúng ta mang tư tưởng, hành vi của Phật biến thành tư tưởng, hành vi của chính mình thì chính là chúng ta đang giáo huấn, phở độ, nhiếp hóa chúng sanh. Người khác nhìn thấy tư tưởng, hành vi của chúng ta họ sinh tâm ngưỡng mộ thì họ sẽ phát tâm học Phật. Chúng ta khuyên người niệm Phật, nguyên người làm việc vì chúng sanh nhưng chúng ta không làm thì lời khuyên của chúng ta không có giá trị!

Hòa Thượng nói: ***“Trên Kinh nói: “Thọ trì, đọc tụng, vì người diễn nói”. “Thọ trì” là then chốt. Nếu chúng ta là người biết niệm Phật thì dù trong tâm chúng ta khởi ý niệm thiện hay ý niệm ác, chúng ta cũng phải chuyển đổi ý niệm này thành câu “A Di Đà Phật”.*** Chúng ta đem câu ***“A Di Đà Phật”*** áp chế vọng niệm thì đây gọi là công phu. Hàng ngày, chúng ta khởi vọng niệm triền miên, chúng ta thường khởi thiện niệm ít, khởi niệm ác nhiều. Chúng ta niệm ***“tự tư tự lợi”*** niệm ***“danh vọng lợi dưỡng”***, niệm hư ảo. ***“Niệm hư ảo”*** là những điều không có thật nhưng chúng ta tự cho rằng chúng có thật để rồi chúng ta chấp trước, phiền não. Nhiều người sống trong vọng tưởng, họ cho rằng cách nghĩ, cách làm của mình là đúng nên họ tạo ra rất nhiều phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật, sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới sáu trần thì chúng ta có tập khí, thói quen là chúng ta khởi lên vọng niệm. Trong thuận cảnh thì chúng ta sinh tâm ưa thích, tâm ưa thích cũng là vọng niệm. Trong nghịch cảnh sinh tâm phiền não, tâm phiền não cũng là vọng niệm. Ác niệm là vọng niệm, thiện niệm cũng là vọng niệm. Chúng ta khởi lên những điều này thì chúng ta sẽ chiêu cảm sáu cõi luân hồi”.*** Thiện niệm sẽ chiêu cảm ba đường thiện, ác niệm sẽ chiêu cảm ba đường ác nếu chúng ta còn khởi niệm thì chúng ta vẫn phải tiếp tục luân hồi trong sáu cõi.

Chúng ta nghĩ đến việc thiện, làm việc thiện thì đó là thiện niệm. Chúng ta nghĩ đến ***“tự tư tự lợi”***, ***“tham, sân, si, mạn”***, hưởng thụ ***“năm dục sáu trần”***, thỏa mãn thị hiếu bản thân thì đó là niệm ác. Người niệm Phật không được khởi niệm mà chỉ khởi câu Phật hiệu. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không nghĩ đến phước báu, công đức.

Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. Chúng ta không nghĩ đến công đức thì công đức của chúng ta sẽ càng rộng lớn. Chúng ta làm với tâm không phân biệt, không chấp trước thì chúng ta tạo ra tịnh nghiệp. Công đức của tịnh nghiệp giúp chúng ta vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: “**Pháp môn niệm Phật rất vi diệu! Chúng ta muốn hàng phục tâm vọng tưởng, phiền não thì chúng ta khởi câu “A Di Đà Phật”, khi ý niệm vừa khởi thì chúng ta chuyển thành câu “A Di Đà Phật”. Chúng ta dùng câu Phật hiệu giữ gìn tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng của chính mình. Nếu tâm của chúng ta chân thật thanh tịnh, bình đẳng thì trí tuệ liền phát sanh. Người có trí tuệ thì họ có thể giải quyết được tất cả vấn đề. Chúng ta có trí tuệ thì chúng ta mới không đến nỗi sai lầm!**”. Hàng ngày, chúng ta sống trong vọng niệm. Vọng niệm của chúng ta nhiều vô số kể nhưng những vọng niệm này đều sẽ mất đi, vọng niệm đều không có thật. Nếu có một ngày chúng ta cảm thấy buồn phiền nhất hay một ngày chúng ta cảm thấy vui sướng nhất, chúng ta mang những buồn phiền hay vui sướng này đi cô đặc lại thì những vọng niệm này cũng không thể có hình tướng bằng hạt mè vì tất cả những vọng niệm đó đều là hư vọng. Tất cả những sai lầm đều do vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta tạo ra.

Chúng ta là một phàm phu, nếu chúng ta khởi ý niệm cho rằng mình đã có tu hành, chúng ta chấp trước cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta thì chúng ta đã sai lầm nghiêm trọng. Tổ Sư Đại Đức dạy: “**Chúng ta xem thấy tất cả chúng sanh là Bồ Tát, chỉ riêng chúng ta là phàm phu ít tu, phước mỏng, nghiệp dày!**”. Chúng ta dùng tâm này niệm Phật thì chúng ta nhất định có thành tựu. Chúng ta cho rằng cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mình là đúng thì chúng ta sẽ phạm phải sai lầm không thể cứu. Nếu việc chúng ta làm, cách chúng ta nói có lợi ích cho chúng sanh thì chúng ta sẽ được người sáng suốt đến thưa hỏi, thỉnh cầu. Những bậc có đức hạnh, trí tuệ thì sẽ có người ngày ngày đến thưa thỉnh.

Ngày hôm qua, hệ thống của chúng ta đến thưa thỉnh với Tiến sĩ, Giáo sư Nguyễn Võ Kỳ Anh, Thầy đã hơn 80 tuổi nhưng lời nói, cử chỉ của Thầy vẫn rất minh mẫn. Chúng ta đến thăm, cùng ăn cơm với Thầy vì chúng ta mong muốn Thầy sẽ dẫn dắt chúng ta. Chúng ta có tâm cầu học thì các Thầy sẽ mang những tâm huyết một đời truyền dạy cho chúng ta. Chúng ta như những người học trò nhỏ đến gần Thầy để được chở che, dạy dỗ. Hòa Thượng thường nhắc chúng ta: “**Chúng ta phải buông bỏ đi cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chính mình**”. Nếu chúng ta làm đúng thì sẽ có người đến cầu học, nếu chúng ta làm sai thì ngày

ngày chúng ta tạo nghiệp. Chúng ta không còn phước báu thì cuộc sống của chúng ta sẽ ngày càng thâm trầm.

Những năm qua, những điều Hòa Thượng Tịnh Không dạy thì tôi cố gắng làm, những điều Ngài nhắc không được làm thì tôi rất nỗ lực để không làm. Hòa Thượng dạy chúng ta, đừng “*tự tư tự lợi*”, đừng “*danh vọng lợi dưỡng*”, đừng hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta nhiễm một thứ gì trong năm dục “*tài, sắc, danh, thực, thù*” thì chúng ta đều khai một đại lộ để đi vào Địa ngục. Ngày ngày chúng ta tiếp nhận, nghe lời giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền chính là chúng ta sống trong hào quang của các Ngài.

Tôi nghe lời, làm theo lời của Hòa Thượng nên tôi đã nhận được lợi ích và được sống trong hào quang, trong sự che chở âm áp của Ngài. Chúng ta vâng lời mà chúng ta có được lợi ích như vậy thì tại sao chúng ta không vâng lời! Hòa Thượng nói: “***Cả đời tôi, tôi chỉ giảng lại lời của Thầy, giảng lại chú giải của Thầy!***”. Thích Ca Mâu Ni Phật nói: “***Ta chỉ nói lại lời của bầy đời chư Phật nói!***”. Ngài đã là Phật, đã là bậc trí tuệ viên mãn nhưng Ngài cũng chỉ làm theo và nói lại lời của bầy đời chư Phật đã nói. Khổng Lão Phu Tử nói: “***Thuật nhi bất tác***”. Ta chỉ thuật lại lời của người xưa chứ không sáng tác. Ngày trước, khi học trò đến thưa hỏi, cần cầu học tập thì các vị Thầy mới chỉ bảo cho học trò. Chúng ta không cần cầu, không thưa hỏi thì chúng ta không thể được nghe những lời dạy quý giá của các bậc Thầy đức hạnh, trí tuệ. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng với cách thấy, cách nói, cách làm của chính mình. Ở thế gian thì chúng ta “*Sai một ly đi ngàn dặm*”. Chúng ta học tập Phật pháp, chúng ta sai một ly thì chúng ta có thể mất cả pháp thân, huệ mạng!

\*\*\*\*\*

### **Nam Mô A Di Đà Phật**

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!*

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*